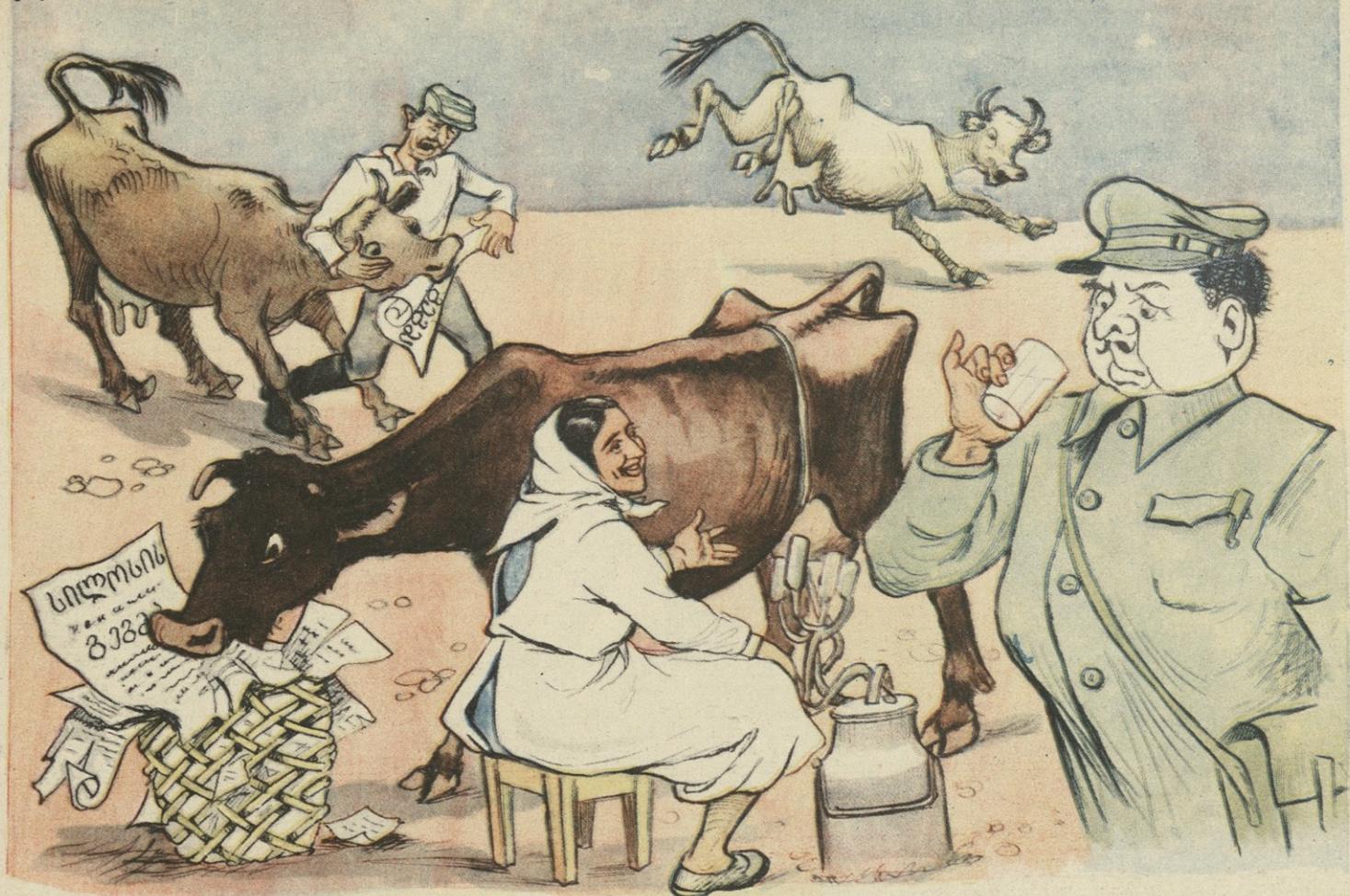

1955

კოლეგიური (თავმჯდომარეს) — ხომ გეუბნებოდი, მაგ სახილოსე ორმოში ბალახბულახი მაინც ჩაფაროთ-ზეთქი;
რბილად დაეცემოდი, გვერდები არ დაგეტვირეოდა!..

გვილავი — გემუაგათ?
თავზედობარი — მელნის გემო დაჭრავს.

არაუკი ცოდნის რეალ ფუნქცია

ეს მოხდა საღამო უამს. სოფ. რუხის მეცხოველეობის ფერმის საქონელი ღერლილს შეექცევდა, ეზო და საღომები განათებული იყო. ლია ჭიშკრიდან შემოვიდა რაღაც პატარა, ჩია ტანის სულდგმული. მის ძვლებს ტყავი-ლა ფარავდა. ძლივს მოლასლასებდა. სინათლეზე შეჩერდა. მერე გობებთან თავჩალუნულ ვეება ძროხებს მიაჩერდა. ეტყობოდა, შორი გზა გამოველო. ნერწყევი მოადგა, როცა ცხელი, ნოკიერი საკვების სუნი იყნოს.

— მოდით, ახლოს მოდით! რა საოცრება გაჩვენოთ! — წამოიძახა თეთრხალათიანმა მომვლელმა მარუსია უსტინოვამ. ფერმიდან გამოვიდნენ კ. ლეთანიძე, ა. გულორდავა, ნ. კატინოვა, კ. თოდუა.

ისინი გაოცებით შეპყურებდნენ მოსულს, რომლის დაცლილი და მიმჯნარი ჯიქანი თუ ცხადჰყოფდა მხოლოდ, რომ ძროხის უთამომავალი იყო.

— ნეტი რა ცხოველია, ვინ გამოიცნობს?! — არ ცხრებოდა მარუსია.

— ადრე დაბერებულ ხბოსა ჰგავს! — წამოიძახა ერთმა.

— ხუმრობთ? — გაისმა კონსტანტინე თოდუას ხმა, — ნუთუ ვერ მიხვდით, საიდან მოგვევლინებოდა ეს დაჩიავებული ძროხა? ეს გახლავთ სოფელ ზედაეწრის ფერმიდან. იქ საკმაო და კარგი საკვები დროზე არ დაამზადეს და ანლა თვით ძროხები ამზადებენ თავიანთ ულუფის ენგურის ნაპირებზე, მდელოებზე... ალბათ, ეს საწყალი სადმე აქ, ჭილაში ბალახობდა და ჩვენს ფერმაში შემთხვევით შემობორიალდა.

უველამ დააღასტურა, რომ ის გამოქცეული იყო თავისი უსიმინდმარილო ფერმიდან და თუ არ შეშველებოდნენ, უიმშილისაგან წაქცეოდა.

— სტუმარი ღვთისაა, ვაჭამოთ, დავაბინაოთ!

ხუთი წუთის შემდეგ მოგზაური ძროხა ღერლილს მიირთმევდა.

— რატომ არა აქვთ ძროხისთვის საკვები ზედაეწრელებს? — იქითხა ერთმა, — ისინი ხომ ყოველ წელს (ზოგჯერ

ვადამცეც კი) ასრულებენ თესვის გეგმებს? პატაკებსაც იძლევიან, ხმაურობენ...

— ... ხმაურობენ გაზაფხულზე, სამაგიეროდ ჩუმად არიან, როცა მოსავალს იღებენ. სასიმინდეები ნახევრად ცარიელი აქვთ შემოდგომაზეც კი.

ზედაეწრელ ძროხას დესერტად შაქრის ჭარხლის ნარჩენი მიურთვეს. მან თავი ძირს დახარა; შეიძლება ამით, ძროხულად შადლობის თქმა სურდა.

მომვლელმა თოდუამ იქვე, უერმის კედელზე ჩამოკიდებულ ტელეფონს ინაშურა და ზედაეწრის კოლეურნეობას გამოუძახა.

ფოსტის მორიგემ მიუგო: — კოლმეურნეობაში, დილის 9 საათიდან ფერმის საკითხებზე თათბირია და არ გიპასუხებენო. მერე, ყურმილში, იმავე ხმით, ქარაგმულად კვლავ გაისმა: რევიზორები რომ ჩამოვიდოდნენ რაიონიდან, აქ მელნისა და ქალაბლის გადახარჯვის აქტების შედგენა მოუხდებათ.

* * *
... უნდა გენახათ, რა ამბავი იყო მეორე დღეს რუხის ფერმაში!..

გვა, პირუტყვმა ლაპარაკი არ იცის, თორემ თეთრისაგან შავის გარჩევა კარგად შეუძლია!

ჯანზე მოსულმა ზედაეწრელმა ძროხამ რქენა დაიწყო და ახლოს არ მიუშვა მის წასაყანად გამოგზავნილი კაცი. საქონელს არამც არ სურდა ამ მდიდარი, გაჩახახებული ფერმისა და დაულლელი მომვლელების დატოვება.

ბოლოს მაინც სძლიერს, გათოეს და საბარგულზე შეაგდეს.

განქანის სიგნალის ხმას ჰეთავავდა თავის ფერმაში და საბრუნებლად გაბაწრული ზედაეწრელი ძროხის ბლავილი.

ზ. ბარაზენიონელი

ვუკონკრ... მა ვუკონკრ

(პაროდია ზოგიერთ მოთხრობაზე)

ზაყვალიერით შავთვალება მაყვალა იქნებოდა ასე
ოცდერთ-ოცდაორ-ოცდასამი წლისა, როდესაც
ლოგინილ-ქაშმოხტა საბანი მეორე თაობში გა-
დაისროლა მონუსულიერით და პატრიოტული
ნაბიჯებით გაეჭურა კოლმეურნების ნაცენტისა-
კენა. ქადისხელა მშე ის-ის იყო უნდა ამოსუ-
ლიყო, მაგრამ ჯერ ქიდევ ძნელოდ და არ ამო-
დოდა.

ბუნებამ ქართული ფოლადიეთ მაგარი გუ-
ლი უწყალობა მაყვალის, მაგრამ ქალური ზიში
ლომები საშემოდგომო გამოცდასავით გამომყო-
ლოდა მაინც მას. თუმცა რისი უნდა შინებოდა
1931 წელს დაბადებულ, დედრობითი სქესის,
ქართველი, საშემო სკოლადამთავრებულ, უმაღ-
ლეს სასწავლებელში სწავლის გაგრძელებაზე უ-
რისი მოქმედ და სოფელში სამუშაოდ დარჩენილ
მაყვალის, როდესაც აქ, სოფლის ორლობის გა-
ყოლებით, ყველაფრი ნაცნობი იყო მისთვის!

ეტუმა, კიდევ რაღაც უნდა გაეფიქრა
მგზნებაზე გულში მაყვალის, მაგრამ იმ დროს
უთენა ამოვიდა მშე, მისმა შეცხნარე სხივებმა
ქაოშებილს ფიქრების ძაფი გაშევიტა და ჰაერში
დამშვრის სუნი დაატრალია.

— მაყვალ! — მოისმა ანაზღად ნაკვეთის
მხრიდან და ახალი სისტემის ტრაქტორიდან
მერქალიერით გადმოვშვა არწივივით ჭაბუქი.

— ამ... ეს შენ, ხახუტი?! — დააბინა ქალი
ვაჟთან ეგმით გაუთვალისწინებელბა შეხვედრამ
და თავი მწიფე თავთავიეთ დახარა.

— არა, ეს შენ, ჩემი მაყვალი! — სიმბათიუ-
რად ჩაურთო ხახუტამ და ფრინტშე დაჭრილი
თითი ჯანმრთელი თითიეთი გაიშვირი შეგად გა-
დანულ ნაკვეთისაკენ, — შეალაპისას ჩემს ნაკვეთს
მორჩი... მერე... მერე... — ქაბუკის მკერდი მღელ-
ვაებისაგან საბერველს ბაბავდო ასვლა-დასვლა-
ში, — მერე... ამ წყეულმა გულშა აღარ მომიტინა...
შენ ნაკვეთებ გადმოვედი, — და ვამა გაცილებით
უფრო მწიფე თავთავიეთ დახარა თავი, კიდრე
ზაყვალამ. ეს უკანასწერელი დამუნჯდა, სიტყვა
დაფერგა უდანაკარგო მოსავლის აღების ისტატს,
ოლონდ დაიხარა კა და ყაყაჩი მოშევიტა მიწი-
საგან.

— ჩემს სახსოვრად გქონდეს, ჩენი სიყვა-
რულის მარად უქრიბ სიმბოლოდა!

— სიმბოლოდა? — ილაბედად წამოიძაბ
ბრე აგებულების ხახუტამ, ქალს ყაყაჩი გამო-
სტაცა ბროლის თითებიდან და პუტვა დაუშეი-
თან ცხელოდ, თან ჩურჩულებდა: „ვუკვარვარ,
არ ვუკვარვარ, ვუკვარვარ...“

— არ ვუკვარვარ! — ერთხმად ილოხდათ ვაეს
და შენ გვერდით ოდნავ მარცხნივ დამდგარ ქალს.

ზაყვალა ჩაცუცქდა, მუხლზე ქაბის კალთა
ჩაისწორა. საინტერესო, თეალტინ ულფას უსწრა-
ფესად გაურბინა ბავშვობის მოგონებებმა და მეო-

რე ყაყაჩი მიაწიდა ხახუტას. ო, რაოდენ ტეატრი
თანმიმდევრობით ჩამოიყალიბა ამ უკანასწერობა:
„ვუკვარვარა, არ ვუკვარვარ, ვუკვარვარ...“

— არ ვუკვარვარ! — ახლა ცალ-ცალქმ წამო-
იახეს ახალგაზრდებმა.

რაღა თავი მოგაწყინოთ, ჩემო მასიურო
მკითხველო, მაყვალამ მასზე გამიროვნებულ თვი-
თვეულ ჰექტარიდან ასი ძირი ყაყაჩი აიღო და
დროულად ჩაბარა ხახუტას, მაგრამ არ იქნა და
არ იქნა, არ მოხდა და არ მოხდა, არ შედგა და
არ შედგა — უტყვა ყვავილი ყოველთვის „არას“
და „არას“ გაიძახოდა მუდმივი.

— აქ რაღაც მიაწიდა საქმე, — ქალურ მახვილ-
გონიერებით ჩახედა მაყვალა და ხახუტას მიერ
გადახნულ ნაკვეთს თვალი გადაავლო, მერე საზომი
მომარჯვე და ხნულს სილრმე გაუსინჯე ერთგუ-
ლად. ხახუტას სიმწრის თვლომა დაასხა. სახელოთი
მოიწინდა, ხელმორედ დაასხა, მეორე სახელოთი

მოიწინდა. ღმერთი სამობით არისო, ნათქეამია,
მესამედაც დაასხა თვლომა და...

— გულმი მიგრძნობდა, — ქბილებში გაცრა მა-
კალამ, — მიგრძნობდა გული, რომ მთლიად კარგად
არ იყო საქმე... შე ცხოვრების გამოცდილების
მოქლებულო, არ იცდი, რომ ხნულის სილრმე
15 სმ უნდა ყოფილიყო?

— მაშ რამდენია? — გულწრფელად აღიარა
ხახუტამ.

— რამდენია და 14 სმ-ია... ვიცოდი, ვგრძნო-
ბდი, რომ ჩემის სიყვარულს ფრთხები შეეცვეცე-
ბოდა შენი უბასუხისმგებლობის გამო... — აქვითინდა
ქლი, მოწყვეტილი დაენარცხა მიწას და მხრები
აურიკდა.

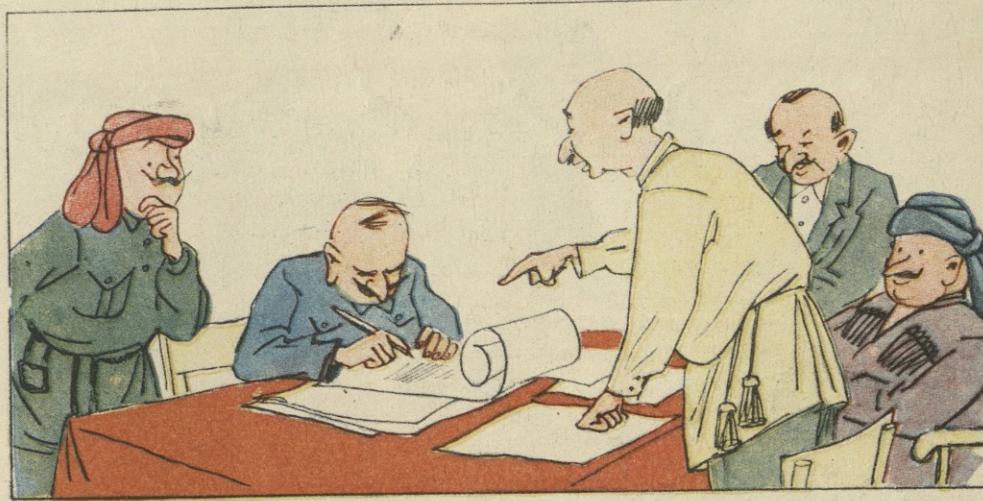
— ჰე! — დაჭრილი ვეფხვივით აღმოხდა ხა-
ხუტას.

— ჰე... ჰე... ჰე!.. გადაიხარხარეს მთებმა.

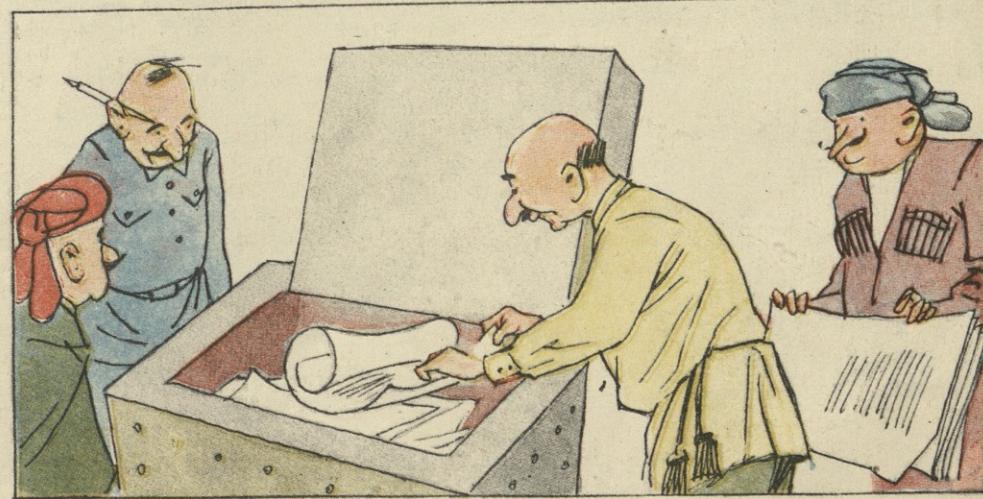
ოშება ალზაიმი

ნახ. გ. ლომიძისა

გალის რიონში არადამაკაცაულებლად მიმდინარეობს
საკვების დასილოსება და სილოსის კოშების ბშენებლობა. სა-
მის გამოსსაწორებლად რაიონის ხელმძღვანელობამ გამოიტანა სა-
თანადო დადგენილება. მაგრამ ეს დადგენილება საქეში ჩაკერ-
ცა ამით დაკმაყოფილდნენ.

სათანადო ლონისძიება მომწიფდა...

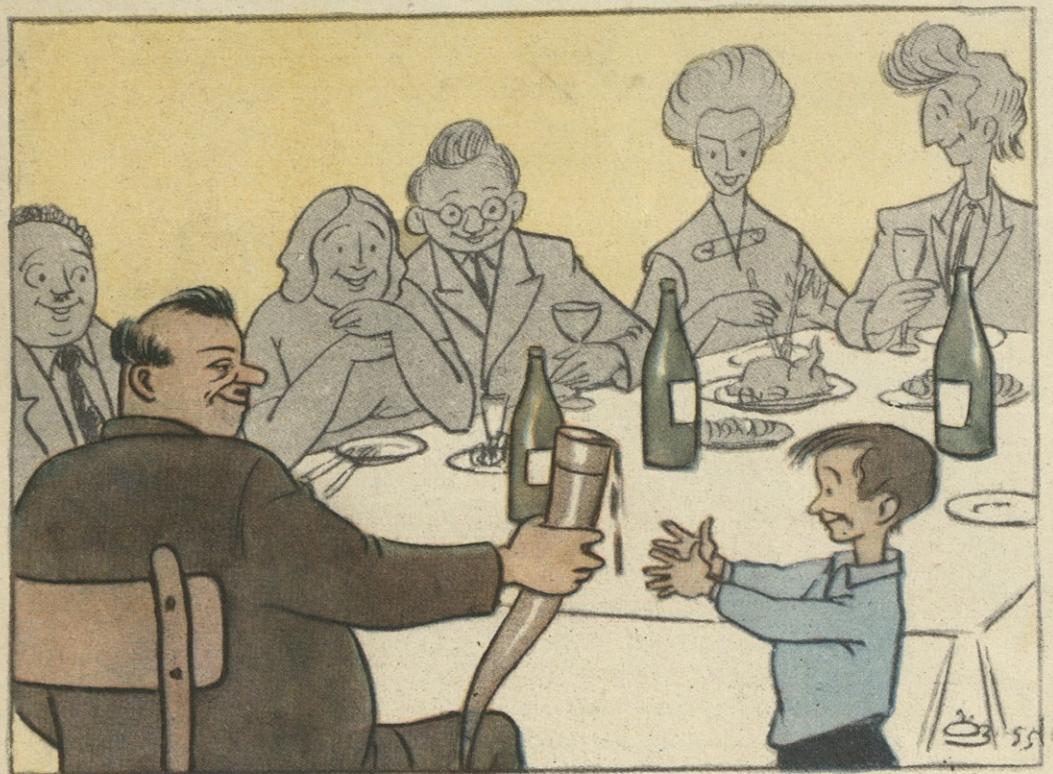
...და ადგილზევე დახასილოსება.

— ახლავე დადგი ეს ჭიქა, როგორ არა გრძელება?! შენოდენა რომ
გეხვევი...

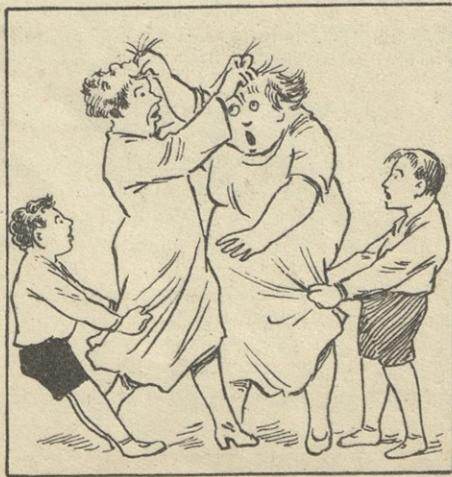
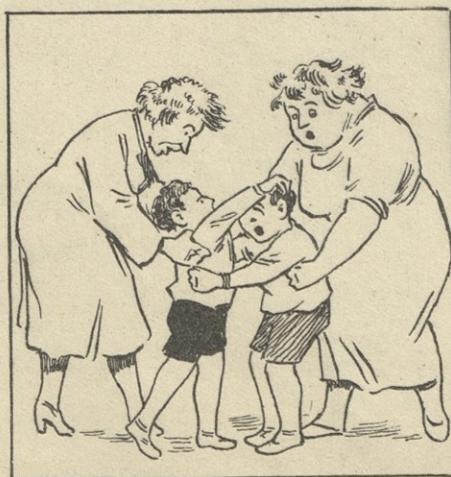
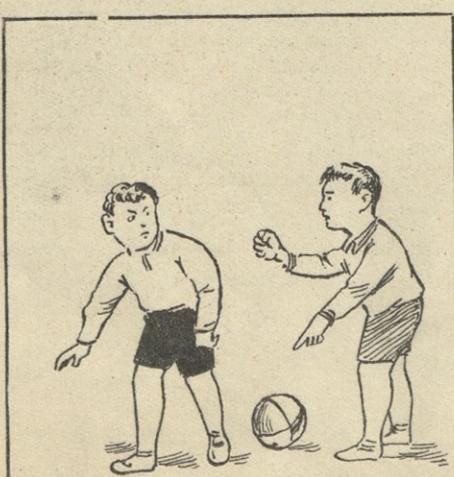
— ჩოლანდ, დედიკო, ვინ არის ეს ვე
ცინგლიანი ბიჭი, ასე თავგამეტებით რომ, ნ-
სცემ და ენერგიას ხარჯავ?! გაოფლიანდები, ჩე-
გაციფდები!..

ყანწით ვსვასდი სამაღლობელო.

— დოდიკ, ბავშვზე არავითარ შემთხ-
ვევაში ტყუილი არ ჰნდა თქვას!..
— შენ რომ ამბობ ტყუილს, დედიკო!
— იგ რა შექითხვაა, მე ხომ ბავშვი
არა გარ?!.

უტექსებო ხუმრიბა დონისა

თერთო უბის
“უკავშირითი”

გავაზი

ძეირფასო მკითხველო! წინამდებარე ნაშრომი მიზნად არ ისახავს, ახალი სიტყვა თქვას პედა-გოგიურ მეცნიერებაში, მაგრამ ამ შრომაში არის ბევრი ისეთი რამ, რაც ბავშვის აღზრდაში და-გეხმარებათ. ქვემოთ ჩამოთვლილი დებულებები ჩამოყალიბებულია მრავალი წლის დაუღალვი შრომისა და დაკვირვების შედეგად.

ბავშვის აღზრდა ძევნიდანვე იწყება.

იბადება თუ არა ბავშვი, მშობლებმა უნდა შეურჩიონ ორიგინალური სახელი. ასე მაგალითად, ვაჟებს: მედიკატენტი, სტადიონი, ფორდი, ტონკა, შექსპირა, შილერა, პამლეტა; გოგონებს: ავრორა, ანჟელიკა, მილიცა, მერსედესი, ლულცინე, ფლო-რენცია.

ვთქვათ, თქვენ გეავთ ოთხი ვაჟიშვილი. ერთს ჰქვია შექსპირა, მეორეს ფორდი, მესამეს შილერა და მეოთხეს პამლეტა. ვთქვათ, შილერი და პამლეტი ეზოში თვალხუჭანის თამაშობენ, თქვენ ეძახით მათ. ბავშვები არ მოდიან, განსაკუთრებით პამლეტა ჭირვეულობს. თქვენ ბრაზობთ და იძლევით განკარგულებას—შექსპირ! წაიყვანე ფორდი, გაუარეთ შილერს და მომითრიეთ უურით პამლეტი. ხომ კარგად უდერს?

ახსებობს სახელების კიდევ ერთი კატეგო-რია— „სინთეზური სახელები“. რას ეწოდება სინ-თეზური სახელი?— მშობელთა სახელების შეერ-თებით შექმნილ სახელს სინთეზური სახელი ეწო-დება. მოვიყვანოთ რამდენიმე მაგალითი: არქიმე-დი (არქიფო და მედიკი), სერგანტი (სერეი და უანეტა), ტახი (ტარასი და მარეხი), პანტა (პანტელეიმონი და ტატიანა), რეზინა (რეზო და ზინა). აქაც შეი-ძლებოდა იმის მაგალითის მოყვანა, თუ, დაჭერობანის თამაშის დროს, როგორ დაიჭირა სერგანტმა არქიმედი, როგორ დაეჯახა მათ ტახი და როგორ გაშუდა რეზინა წელში პანტას ტარებით, მაგრამ ამაზე სხვა დროს.

სახელის გამონახვის უბალ, თქვენ გაქვთ კანონიერი უფლება დაიწყოთ ბავშვის აღზრდა შემდეგ დებულებებზე დაყრდნობით:

1. თუ ბავშვი გაჭირვეულდეს, შეაშინეთ ალქაჯით ან ბუათი; თუ მაინც არ შემინდეს, უყიდეთ თბილისის არტელების მიერ გამო-შვებული სათამაშები.

2. ეცადეთ, რომ ბავშვმა ძუძუს წოვის პერიოდში პაპიროსის წევა არ დაიწყოს.

3. ხუთი წლის ასაკიდან მიაჩვიეთ ბავშვი მეგობრების, დე-მამიშვილების და ქართული სუფრის სადლეგრძელოს (პატარა ყანწით).

4. თუ 10 წლის ბავშვი უმიზეზოდ იგინება, უთხარით, რომ ეს უმართებულო მოქმედებაა.

5. ბავშვი ლამის 12 საათისათვის დააწვინეთ ლოგინში. თუ არ დაიძინა, დაიძინეთ თქვენ, წაბაძულობით შეიძლება ბავშვმაც დაიძინოს.

ნახ. ჯ. ლოლუას :

— დედა, ხად არის ჩემი ჩანთა?

— ტახტის უკან იქნება გადაგარდნი-ლი, მაგაზენს ვეხოლოდ ამ დილით.

6. დაასწრეთ ბავშვი ყველა ოჯახურ უსიამოვნებას: ბავშვი თვაიდანვე უნდა ერკეოდეს ვინ არის დამნაშავე.

7. უძახეთ ბავშვს ნიკიერი; თუ ბავშვს ამაში ეჭვი ეპარება, დაარწმუნეთ კუთხეში დაეყნებით.

8. ეცადეთ ხშირად ჰერთხოთ ბავშვს, ვინ უფრო უყვარს—დედა თუ მამა. თუ დედა უფრო უყვარს—მამა გაუჯავრდეს, თუ მამა უყვარს უფრო—დედა გაუჯავრდეს. თუ ბავშვი ამბობს, ორივე ერთნაირად მიყვარს, მაშინ რას ერჩი?

9. არ დააჩაგრინოთ ბავშვი გადამტერებულ მასწავლებელს, რომელიც „ინტერესით“ უწერს ცუდ ნიშნებს თქვენს შეიიღეთ, მასწავლებელს უჩივლეთ, ხოლო ბავშვი სასწრაოთ გადაიყვანეთ სხვა სქოლაში.

10. არ დაუშალოთ ბავშვს ოთხი თათით სტევნა: ეს მას სტა-ლიონზე ან თქვენს დასახახბლად გამოადგეთ.

11. 15 წლისას უყიდეთ „პობედა“ („ზიმი“ არ არის რექო-მენდირებული, ბავშვი ფეხით პედალს ვერ მიწვდება).

12. სასურველია საშუალო სკოლის დამთავრებასთან დაკავ-შირებით ბავშვს გაუქეთოთ მოულოდნელი საჩუქარი—ოქროს ან ვერცხლის მედალი.

უკველივე ზემოთ აღნიშნულის შემდეგ თუ ვინმე თქვენს შვილს ეტევის უზრდელი ხარო, არ გამოექმავოთ, ის თვითონვე გასცემს საკადრის პასუხს ცილისმწამებელს.

კვება დუმბავა

ର୍ହାଏ ଅମ ଶାତ୍ରୀୟଗାନିଟ ଡାଲ୍ସନ୍ଜୁଲା ଅଫ୍ରିକାରୀ ଟାମାର କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଯିବାରେ; ଅମ୍ବାର୍ଦ୍ବାରେ, ଆଫ୍ରିକାନ୍ତର୍ଗତିକିରଣ ଥିଲା ମଧ୍ୟ 1945
ମେଲମ୍ବିପ ଶ୍ରେଷ୍ଠାରୀ, 5 ମେଲମ୍ବିପ ଗାନ୍ଦାରାଜାଙ୍କରାଙ୍କ ପାଇଁ
ମୁକ୍ତି ପାଇଲା, ମାତ୍ରାକି ନାମବିନିମ୍ବରେ ଆଫ୍ରିକାନ୍ତର୍ଗତିକିରଣ କାମରେ
ନାହା ଦା 10 ମେଲମ୍ବିପ ମେଲମ୍ବିପ ମଧ୍ୟ ମିଳିବିଲା ଲୋକାଙ୍କରେ
ଦା ଲୋକିଶାନକ୍ରମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଇଲା ନାତେଶ୍ଵାରାଜାଙ୍କ ମିଳିବାରାମ.

— გული მეთუთქება, ჩემო ძირფასებო, რა ვწნა არ
ვიცი. თქვენი პატიმრების გამოსახსნელად მზად ვარ
ცხრაკლიტულ ციხეში შევიდე, მაგრამ ვინ შემიშევბს.
ვინ?

— გვიშველე, ქალბატონი თაბარ, მოგვეხმარე
— განა არ მინდა, რომ გიშველოთ, მაგრან როგორ
რომ აღარ ვიცი ვის ზივმართო, რა წყალში ჩივარდე
ათი წელი აქვთ მისჯილი, 10 დღე ხომ არაა... ეს..
ჯახდაბას ჩემი თავი და ტანი... უნდა გავიჭიროვ
თავში ქვა უნდა ვიხალო, მგლის ძუხლი გამოვინა
მელის მოხერხება გამოვიჩინო და ისინი კი ციხიდა
ჯარიგისანა.

— გვიშველე, ქალბატონონ თამარ, და ჩიტის რძე
არ დავიშურებთ თქვენთვის.

— ჩიტის რეგის ამაოდ შპირლებით, ძნელი საშოგარია, ჯობს ფული
მიმშობთ და გზა დამილოვკოთ.

— ზემოთი იქნება საჭირო, ქალბატონო თამარი

ფული ბევრი დამჭირდება. ერთი სიტყვით ამ საქმეს 20,000 განეთი მოხეცავს პირს.

დიდი ვაჭრობის შემდეგ აღვოკატმა კვიუნიაძემ 10.000 მანეთი მიიღა-
ლა და ლაგოდეხელებს სსნასა და დახმარებას დაპირდა.

— ამ საქმეზე არავისთან არაფერო წამოგცდეთ, ხომ გაგიგიათ სამაღლებელი მარტინ კარლი და მარტინ კარლის მემკვიდრეობა.

ლო საქმე მაღვითა ჯობიათ... ფრთხილად იყავით, თავი არ დაიხურდათ.... ლაგოლეხელებზე რა მოგახსნოთ, მაგრამ კვიფინაძემ კი მაღლე დაახურ-
და 10 000 მანათი კუთხოვდოთ. ნაშენის თეთრი დაოთხო მონიშვნა და

და 10.000 ბაზეთი, თალღითობით ხარვეზი ცული ფეითონ მოიხდა და დავიწყებას მისცა მხურვალე გულით გამოთქმული აღთქმა-დაპირებანი.

ପ୍ରାଚୀନ ମହାକାଶରେ ଏହାର ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ପାଇଲା

შესრულდა კ. სულიერ გაკვირვებით იეპოვალებო ეთნ მ შემოსული უცნობი ქალი. კარგად დაკვირდა, დიდხანს ეძება ხსოვნის მატიანეში მისი ვინაობა, ვერ გაისხენა, კარებში შეეგება და ცნობისმოყვარეობით შეაჩერდა.

— ვის ეძებთ, ქალბატონო

უცნობმა პასუხი არ გასცა, კიდევ უფრო მიუახლოედა და შემდეგ მრავალ ადამიანი გადაკოცნა გაევირვებული მასპინძელი.

— მარგო ვარ, სუშბათას ქალი, ზალიევა, გენაცვალოს ჩემი თავი. ყველაფერი ბედია, თორემ, განა როდისმე მოიფიქრებდი, რომ წერეთში თქვენთან ამოსელა მომიხდებოდა. და განა შენ კი როდისმე მოიფიქრებდი, რომ შენის საყვარელი ძმა ჩემს ერთადერთ ძმიკოს ყაზახეთში შეხვდებოდა და მათ შორის ისეთი ძმური სიყვარული დამყარდებოდა, რომ ტარიელსა და ავთან-ჯილსაც კი შეშურდებოდათ.

და დაიწყო საუბარი, სწორედ ისეთი, რომელიც უმეტეს შემთხვევაში კარგი სადილითა და გულითადი საღლეგრძელოებით მთავრდება ხოლმე.

— ჰოდა, ჩემო საყვარელო დაო, იმას გეუბნებოდი, — განაგრძობდა ზალიევა, — ცოცხალი აღამიანი მალე მთვარეზე ამოყოფს თავს და, აბა, რა გასაკეირია, რომ შენი ძმა ჩემს ძამიკოს ყაზახეთში შეხვედროდა?

— აი, ჩემი ტქბილო დაო, ამ ერთ კვირაში ყაზახეთში მივდივარ, ლეიილი და ხარ, ძმისთვის ფულს როგორ ვერ იშოვნი, კამატანე და წავიღებ. შორი მანძილი კია, მაგრამ უარს როგორ გეტყვი...

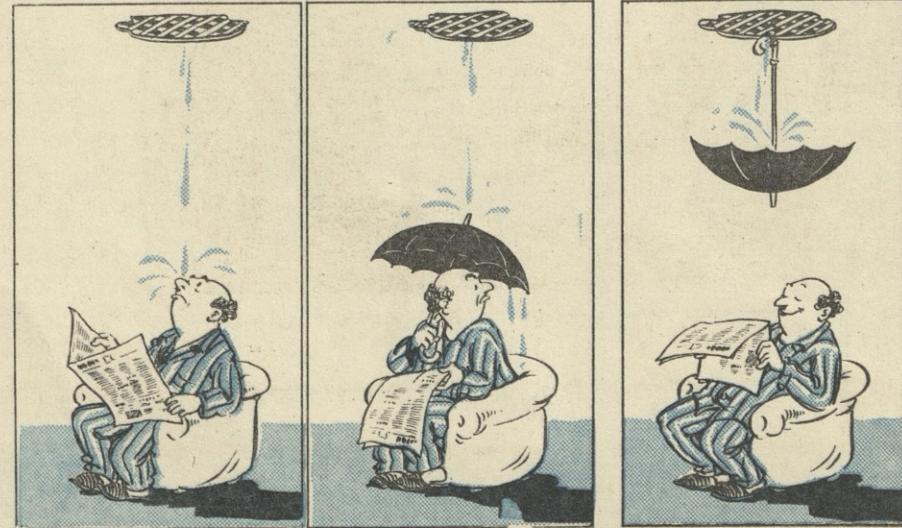
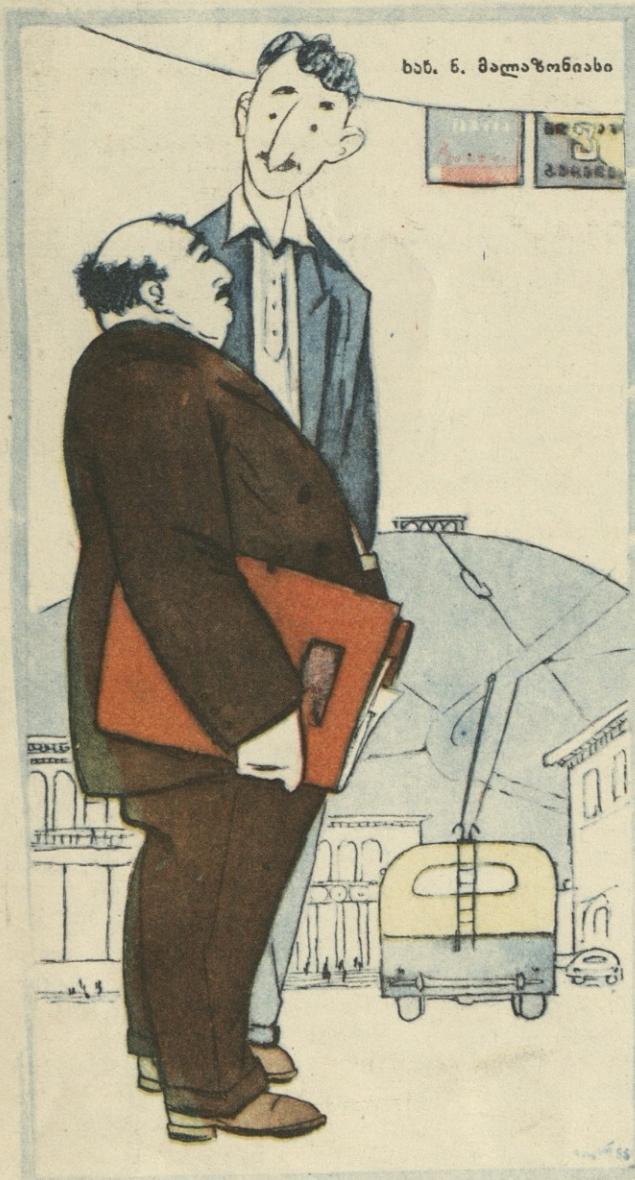
კ. სულაძემ ზალიევას 400 მანეთი ჩაუტვალა, წერილი ჩანთაში ჩაუდო
და გზა დაულოცა. გაიმართა ისევ ხევენა-კოცნა, ხელის ქნევა, ცრემლების
წმენდა და სხვა გულისამაჩუყებელი ცერემონიები.

რამდენიმე წერილი გაუგზავნა კ. სულაძემ ძმას ყაზახეთში „აბა, შენ იცი
ფული ყაირათიანად დახარჯე, მაცდურიაო“. მაგრამ ყოველთვის ერთი და
იგივე პასუხს ლებულობდა: „არც ვინმე ზალიევი არის ჩემს მეზობლად მაც
ხოვრებელი და არც ფული მიძილიაო“. ზალიევა კი თაღლითობით ნაშოვნ
ფულს არხეინად ხარჯავდა და გულში ფიქრობდა, სანამ ქვეყანაზე გულუბრ-
ყილო ადამიანები ცხოვრობდნ, ლუკმა არ გამომელევაო.

3. ପ୍ରକାଶନ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

— რაღა ავტობუსს ელოდები, ტროლეიბუსით გერ წასკვდი?

— მომცირნეობას გეწევი... პულობუსში უბი-
ლეთოდ მგზავრობისაოցის ჯარიშა ხუთი მანეთია,
ტროჭებუსში კი — ოხუთმეტი.

ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦରେ କୌଣସିଲ୍ ଏବଂ କୌଣସିଲ୍ ପାତ୍ର

უცხოეთის იუმორი

მუშა — როგორ არ გეცვლებით სახის იქრი, სამ თვეში 15% სარ-
გებლის აღება გაგრინილა? განკირი — მე ფულებსა ვცვლი ჩემს სალაროში და არა სახის
კანის ფერს.

* * *
არ შემიძლია თქვენს ცოლს შევუწყო ხასიათი და ამიტომ მივ-
დიგარ თქვენგან, — უთხო მოსახურე ქალმა თავის ბატონს.
ბედნიერი გოგო, — თქვა მან, — ნეტავ მეც შემეძლოს მისი
ჩიტოვება!

* * *
მო ქალაქე (ამერიკული განეთის გამომცემელს) — რატომ გამო-
მაცეადეთ განეთში გარდაცვალებულად, მე ხომ ცოცხალი ვარ?
გა ა ზეთის გ, მომცემელი — სარწმუნო წყაროდან შევიტყო
თქვენი გარდაცვალების ამბავი.

მო ქალაქე — როგორ მოვიკე ახლა? ყველის მევდარი ვონივარ.
გა ა ზეთის გამომცემელი — ჩენ საქმიან ხალხთან ყოველთვის
მიყდომართ დათმობაზე. შემოიტანეთ ერთი ლოლარი და ახალდაბადე-
ბულებში გამოგაცხდეთ.

* * *
კარიკაზერი — უცნაურია: შეუბნებით წინათაც ეყოფილვარ
თქვენთან. ვერაფრით ვერ მომიგონებია თქვენი სახე.
გსენერპლი — ვერც მოიგონებთ. რე უკვე შეიხირცდა თქვენი
ნაქრილობევი.

* * *
ამბობენ, გენიალობა ავადმყოფობააო.
ფიქრი ნუ გაქვთ, თქვენ საისებით ჯანმრთელად გამოიყურეთ.
* * *

სცენა უნივერგალის ეისაფგომებათან

ნახ. თ. ჯავახიარიანია

— როგორ ბედავთ მოქალაქის განდას
ჭურაში?
— გაუშვი, გამხადოს, შენ რა გენალება!

რედაქტორი — განტანგ ჭელიძე.

თბილისი. Сатирико-юмористический журнал „Ниаги“. Редакционные страницы. № 42. Тип. 8-10-48.

გამოც. № 17, ხელმოწ. დასაბ. 10/IX-1955 წ. ქაღ. ზომა 70×108 1/2, 0,5, ნაბ. ფურც. 137. „ხარის ვოსტოკის“ სტამბა, რუსთაველის პრისტ. 42,
შეკვ. № 1475 უ. 06450 ტირ. 25.000

თქვენის მრავალობის სამინისტროს ბრძანების შიხუდვი
დიდი ხინის წინა უნდა დაგემთავრებინათ ფოთის „საქოვეზმრეწვი
მაცივრის რემონტი, მაგრამ საქმეს ჯერაც არ შედგომიან.

— ახეთი თბილი მილებით, ჩენ კაი დღე არ
დაგვადგება.

ქარაგმული ნაკვესები

1. დორამატურგი კრიტიკას გაურბოდა და მაჟუ-
რებელი მის პესესაო.

2. შოუერს ჰერითეს — მანქანას რა უშეელისო, და
დირექტორის ცოლის მოშორებაო.

3. სკოლის დირექტორმა შეილს სახლი უკიდ
აუწია და სკოლაში ნიმანიო.

4. კომისიისტორის ოპერის წერა გაუძნელდა და
მაჟურებელს მისი მოსმენაო.

5. ქმარი ღვინით იხრჩობოდა და ცოლი ბოლ-
მითო.

გლ. გვარიშვილი

30/1+ 1955 6 იანვარი დაეხმარა

უწერნალ „ნიანგის“ ა. წ. № 5-ში მოთავსებულ ფელეტონში („სატყეა
ექსტრენის აქტებს“) მხილებული იყო ა. კ. რეინიგზის შენობათა და ნაგე-
ბობათა თბილის დისტანციის სისტემაში დაშვებულ ბოროტოქმედებათა
ფაქტები.

უწერებული მოხსენებულ კ. ლომიას, გ. მაკვარიანის, მანჯგალა-
ძისა და სხვათა დანაშაულობანი გამორკვევით დადასტურებულია. კ. ლომია
მიცემულია პასუხისმგებაში, დისტანციის ყოფილი უფროსი მანჯგალაძე
მთანილია თანამდებობიდან, ხოლო დანარჩენ დამწაშავეთ დადემულ-
ჯვთ დამსახურებული საჯელი.

ამასთანავე გამორკვეულია, რომ დისტანციის მუშაობის გამომკვეცე
რევიზორებს — ამ. მიშნს, ნიანგისა და სხვებს ხემოაღნიშვნულ დანაშა-
ულობათა შესახებ შედეგნილი აქტები არ გადაუმაღავთ და, დამწაშავეთა
მიმართ ზომების მიღების მიზნით, თავის დროზე წარუდგენია ა. კ. რეი-
ნიგზის უფროსისათვის.

სარადარციო კოლეგია: ა. კ. ბელიაშვილი, თ. გიგინებშვილი,

3. თორდუა, კ. ლორთქიფანიძე, ს. ფაშალიშვილი; გ. ჯაში.

ლი სინ მანი კვლავ „ძალის პოზიციის“ ერთ-
გული ჩემი და გაცოფებით გაჰყვირის კორეის სა-
ხალხო-დემოკრატიულ რესუბლიკაშე ახალი გალაშქ-
რების შესახებ.

ლი სინ მანი „ძალის პოზიციის“